

8 e tref Matt 7:22-29

Umeå stads kyrka 20070729

Det är så lätt att fascineras av män eller kvinnor som utför stora underverk eller som är nitiska i sin förkunnelse och rent av kan stora delar av sin Bibel alldeles utantill.

Här i slutet av bergspredikan säger Jesus att grunden för en sann tro inte är allt detta. På den yttersta dagen när vi människor ska stå inför den levande Guden och göra räkenskap för våra liv så säger Jesus att

*På den dagen skall många säga till mig: 'Herre, herre, har vi inte profeterat i ditt namn och drivit ut demoner i ditt namn och gjort många underverk i ditt namn?'
Då skall jag säga dem som det är: 'Jag känner er inte. Försvinn härifrån, ni onskans hantlangare!'*

Det var allvarliga ord.

Vad var det för fel hos dessa som fick en så hård dom? Det finns ett litet ord i texten som kan visa på det stora felet och det är ordet "vi". De hade gått ut i egen kraft. De var dom själva som stod i centrum och inte Jesus. Det står ju i Bibeln att även den onde kan utföra underverk för att få människor att lämna Jesus. Det finns en annan text från I korinterbrevets 13 kapitel som kan kasta ljus över detta.

Om jag talar både människors och änglars språk, men saknar kärlek, är jag bara ekande brons, en skrällande cymbal. Och om jag har profetisk gåva och känner

alla hemligheterna och har hela kunskapen, och om jag har all tro så att jag kan flytta berg, men saknar kärlek, är jag ingenting. Och om jag delar ut allt jag äger och om jag låter bränna mig på bål, men saknar kärlek, har jag ingenting vunnit. 1 Kor 13:1-3

Vi kan alltså tala som en ängel, äga den profetiska gåvan, ha en tro som är så stor att den kan förflytta berg, vi kan skänka bort stora summor pengar till välgörenhet ja till och med offra vårt liv för mänskligheten, men ändå är det fel på våra liv. Det som är det avgörande är om vi äger kärleken med stort K, det vill säga Jesus.

Vi sjunger i en sång: om jag ägde allt men inte Jesus, vore livet värt att leva då?

Om Jesus fattas i våra liv, då spelar det ingen roll hur fromt och fint livet än är, för då har vi missat allt.

Den grund vi människor har att bygga våra liv på kallas Jesus, som vi hörde i epistelläsningen:

Ingen kan lägga en annan grund än den som redan finns, och den är Jesus Kristus. 1 Kor 3:11

Samma sak stryker Jesus under när han berättar om huset som byggdes på berggrunden.

Det är tryggt att bygga sitt liv på Jesus.

För även om molnen hopar sig, om det än stormar runt en kristen, så ger Jesu sin trygghet till våra liv. Han är den fasta klippan.

Men utan Jesus, så lever vi farligt. Därför berättar Jesus vidare om huset som var byggt på lösan sand.

De två husen kunde utåt se ganska lika varandra, men grunden var helt olika och det var det som var det avgörande.

När vi betänker detta så får vårt inre ropa till Gud och säga:

O barmhärtige Gud hjälp oss att bygga våra liv inte på oss själva eller på något annat, utan på den fasta grunden som du har gett oss i Jesus Kristus.

Hjälp oss att troget hålla oss fast vid de ord som Jesus gett oss.

Tack för att vi får möta dig i den heliga nattvarden och att du där befäster oss i vår tro.

När Jesus avslutade sin undervisning blev folket överväldigade över hans ord.

Även vi kan bli berörda av Jesus.

När orden från Bibelns blad blir levande för oss, så att de ord som vi förut uppfattat som torra som fnöske, plötsligt blir angelägna för oss.

När vi hör pulsslagen från Jesu hjärta, som når våra hjärtan, Kristi kropp för dig utgiven, Kristi blod för dig utgjuten.

Där i nattvardens stund får vi säga: Jesus du är min Herre. Du är min Gud, min fasta klippa.
Hos dig kan jag vara trygg.